SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:101

av Josef Fransson (SD)

Återvandring

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skapa pushfaktorer för att få svårintegrerade invandrare att frivilligt lämna Sverige och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att gå igenom tidigare beviljade uppehållstillstånd och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om översyn av återvandringsbidragets konstruktion och storlek och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om straffreduktion för kronvittnen som lämnar landet, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om reglering av utvisning för brott i en förordning och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Våra förfäders blod, svett och tårar gav den idag vuxna befolkningen ett av världens bästa samhällen att växa upp i. Våra barns framtid avgörs däremot i stor utsträckning av hur vi hanterar situationen efter några decennier av huvudlös massinvandring. Sveriges stora invandring från dysfunktionella länder har skadat Sverige i samhällets alla delar, inte minst vad gäller organiserad brottslighet, klanstrukturer, ökade våld- och sexualbrott, kriminell infiltration i Sveriges samhällsbärande institutioner och belastning på rätts- och välfärdssystem. På individnivå så kommer många från dysfunktionella kulturer att assimileras in i det svenska samhället på en eller ett par generationer. Men lite tyder på att det kommer att ske i tillräcklig omfattning för att förhindra att dessa strukturer sätter sig i samhällskroppen permanent, även om vi så skulle stänga gränserna helt för invandring.

Principerna om två dörrars politik måste fullt ut implementeras i Sverige om vi ska ha en chans att överlämna ett samhälle som förvaltat tidigare generationers slit och

uppoffringar. En dörr in till det svenska samhället för de invandrare som vill och anstränger sig för att vara en del av det genom att lära sig språket, acceptera och bejaka våra värderingar, seder och bruk, lever laglydigt och utan att ligga samhället till last. För övriga ska det också finnas en dörr ut som kan vara såväl frivillig som ofrivillig.

Pushfaktorer för att få svårintegrerade invandrare att frivilligt lämna Sverige

Vi har i Sverige stora diasporor som invandrat från underutvecklade länder och som uppvisar litet intresse av att lämna den särart som gör att deras länder utvecklingsmässigt fastnat på medeltiden. Dessa människor vill bara bo i Sverige om de kan bibehålla sitt språk, sin klan och sin kultur, ofta utan att vilja bidra till samhället utan genom försörjning från det allmänna. Det ligger i kommande generationers intresse att samhället ställer krav så att dessa antingen anpassar sig till det svenska sättet att leva eller lämnar landet.

Sverige har dragit till sig vissa typer av invandrare på grund av generösa bidrag och kravlöshet, så kallade pullfaktorer. Dessa har i stor omfattning minskat under Tidösamarbetets år vid makten, men det vi nu behöver är tydliga pushfaktorer. Exakt vad dessa ska vara bör utredas men skulle kunna vara sådant som att kräva att alla moskéer ska vara könsneutrala, förbjuda aktiviteter som upprätthåller klanstrukturer, t.ex. deltagande på tvångsbröllop, kapa bidrag för alla som kan associeras med gängkriminella, upplös kusinäktenskap, slöjförbud på alla offentliga arbetsplatser med mera. Sverige bör inte längre vara ett land som tolererar klanstrukturer, könsapartheid och utnyttjande av våra socialförsäkringssystem.

Genomgång av tidigare beviljade uppehållstillstånd

Många i Sverige har fått medborgarskap som bygger på uppehållstillstånd där man ljugit om sin identitet eller skäl för asyl. När det gäller personer som grovt avviker från det som man kan förvänta sig efter vår gästfrihet så bör vi söka skäl att återta medborgarskapet genom att granska tidigare givna uppehållstillstånd och medborgarskap. En myndighet eller myndighetssamverkan bör få i uppdrag att gå igenom tidigare beviljade uppehållstillstånd med målet att förpassa livsstilskriminella, islamister, personer som upprätthåller klanstrukturer och personer som väljer ett permanent utanförskap genom att till exempel inte lära sig språket eller stå till arbetsmarknadens förfogande ut från Sverige.

Större återvandringsbidrag för stora familjer

Återvandringsbidraget innebär att en person som fyllt 18 år kan få 350 000 kronor och att den som inte fyllt 18 år kan få 25 000 kronor. Dock högst 500 000 kronor för makar eller sambor samt högst 600 000 kronor per familj.

Detta skapar en suboptimerad incitamentsstruktur. Taket om 600 000 kronor för en familj bör tas bort och summan per barn bör minst fördubblas.

Straffreduktion för kronvittnen som lämnar landet

Ett system med kronvittnen innebär att strafflindring ges till den som vittnar eller lämnar uppgifter om andras brott för att underlätta utredningar. Detta är en fråga som drivits av flera partier genom åren och ska enligt Tidöavtalet analyseras i en utredning.

Något som bör övervägas är en frikostig strafflindring för kronvittne som medverkar i utredning om grov brottslighet om personen i fråga lämnar landet och, om sådant finns, säger upp sitt svenska medborgarskap.

Reglering av utvisning för brott i en förordning

Det är som medborgare svårt att ta in hur utländska medborgare många gånger kan begå och dömas för grova brott utan att utvisas. Det har varit upp till åklagaren att yrka på utvisning och detta tycks ha skett utifrån ett stort godtycke. Utvisningsyrkande är numera obligatoriskt, men i nästa led finns dock utrymme för ytterligare godtycke som utgår ifrån vilka som dömer i målen. Man kan utifrån detta fråga sig om utvisning ska vara en fråga för domstolen överhuvudtaget eller om denna endast ska hålla sig till att fastställa straffpåföljd.

En mer rimlig ordning vore om utvisning fastställs av myndighet utifrån en av regeringen given förordning utifrån brottskategori och straffpåföljd. På så vis undviker man godtycke, samtidigt som kriterierna demokratiseras.

Ta bort anknytningsrekvisitet vid grov brottslighet från utvisningsbesluten

Att helt ta bort anknytningsrekvisitet från utvisningsbedömningen vid brott skulle öka antalet utvisningar och därmed minska utrymmet för återfall bland dömda utlänningar. Nuvarande system, även efter 2022 och 2026 års skärpningar, tillåter att anknytning hindrar utvisning i fall som Högsta domstolen bedömt som oproportionerliga trots grov brottslighet, så som mordförsök eller gängrelaterad brottslighet. När utvisning för brottslingar ska ske, oavsett om det är efter domstolsbeslut eller beslut av myndighet enligt förslaget ovan, bör anknytningsrekvisitet tas bort från bedömningen vid grov brottslighet, så som vålds- och sexualbrott eller organiserad brottslighet. Detta är en viktig åtgärd i kampen för ett tryggt Sverige.

Josef Fransson (SD)